

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 160. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277308960/facsimile.pdf> (tilgået 17. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

var en Udlægning af „den ypperstepræstelige Bøn“ — skubbede sit Hæfte hen til mig og betydede mig at skrive det af, idet han selv skrev videre på et løst Ark, skød det hen til mig, da jeg var færdig, tog sin Bog, og vexlede således, til Timen var til Ende, og jeg for første Gang havde mit Hæfte fyldt som de andre.

Jeg rejste mig og stod foran ham, jeg vilde tale, jeg vilde række ham Hånden, jeg vidste, nu tog jeg ikke fejl, som med Augustinus —: denne Gærning kom fra Gud. Men jeg turde ikke en Gang se ham i Øjnene. Og da jeg løftede dem, var han borte.

Jeg håbede på den næste Dag: at jeg kunde sige ham min Tak, fordi han havde givet mig at holde Modet oppe i en Verden, jeg ikke kendte, og hvor alt var modsat af min Sjæl.

Men han kom ikke, og heller ikke den næste. Jeg spurgte ikke efter ham, jeg kendte jo ingen, og jeg vilde ikke heller røbe ham for Verden. Og jeg håbede bestandig, han skulde komme, min eneste Ven.

Men han kom aldrig, han blev borte for altid.

Først længe efter, lige som jeg skulde rejse, fik jeg at vide, at han Dagen efter, at han hjalp mig — ja hjalp mig for Livet — var druknet ude ved Vedbæk. Adam fortalte mig det, da jeg vovede mig frem med mit Spørgsmål, som jeg måtte have besvaret, inden jeg forlod Verden, at jeg kunde tage dens bedste Blomst med. Jeg huskede jo vel den Datum; Adam mindedes den, fordi det var hans Fødselsdag.

Hans Navn erioer jeg aldrig, Adam erindrede det ikke, om han nogensinde havde vidst det. Kun efter min Beskrivelse kendte han vor unge Studiefælle.

„Hvad var der ved ham?“ spurgte han.

O nej, Adam, for dig var der intet ved ham, for mig var der alt!

Vær vis på, jeg skal kende ham. Han må jo træde frem for mig, lys og alvorligt smilende som den Gang, ja, i uforlignelig Ungdom må han skinne, han, som fik Lov at komme til sin Gud, uplettet efter hin Gærning.

— Augustinus var forsvundet for os efter hin Dag. Adam havde opdaget hans Komplot med min Værtinde og fratvunget ham de Penge, der havde udgjort hans